

Un Dumnezeu gata să ierte (Iona)

Textul de memorat: „Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul.” (Iona 2:9)

Duminică

- Iona 1** 1 Cuvântul Domnului a vorbit lui Iona, fiul lui Amitai, astfel:
2 „Scoală-te, du-te la Ninive, cetatea cea mare, și strigă împotriva ei. Căci răutatea ei s-a suit până la Mine!”
3 Și Iona s-a sculat să fugă la Tars, departe de fața Domnului. S-a coborât la lafo și a găsit acolo o corabie care mergea la Tars. A plătit prețul călătoriei și s-a suit în corabie ca să meargă împreună cu călătorii la Tars, departe de fața Domnului.
4 Dar Domnul a făcut să sufle pe mare un vânt năprasnic și a stârnit o mare furtună. Corabia amenința să se sfărâme.
5 Corăbierii s-au temut, au strigat fiecare la dumnezeul lui și au aruncat în mare uneltele din corabie, ca s-o facă mai ușoară. Iona s-a coborât în fundul corăbiei, s-a culcat și a adormit dus.
6 Cărmaciul s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeul tău! Poate că Dumnezeu va voi să Se gândească la noi și nu vom pieri!”
7 Și au zis unul către altul: „Veniți să tragem la sorți, ca să știm din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta!” Au tras la sorți, și sorțul a căzut pe Iona.
8 Atunci ei i-au zis: „Spune-ne din pricina cui a venit peste noi nenorocirea aceasta? Ce meserie ai și de unde vii? Care îți este țara și din ce popor ești?”
9 El le-a răspuns: „Sunt evreu, și mă tem de Domnul Dumnezeul cerurilor care a făcut marea și uscatul!”
10 Oamenii aceia au avut o mare teamă și i-au zis: „Pentru ce ai făcut lucrul acesta?” Căci oamenii aceia știau că fugea de fața Domnului, pentru că le spusese el.
11 Ei i-au zis: „Ce să-ți facem, ca să se potolească marea față de noi?” Căci marea era din ce în ce mai înfuriată.
12 El le-a răspuns: „Luați-mă și aruncați-mă în mare, și marea se va liniști față de voi! Căci știu că din vina mea vine peste voi această mare furtună!”
13 Oamenii aceștia vâsleau ca să ajungă la uscat, dar nu puteau, pentru că marea se întărâta tot mai mult împotriva lor.
14 Atunci au strigat către Domnul și au zis: „Doamne, nu ne pierde din pricina vieții omului acestuia și nu ne împovăra cu sânge nevinovat! Căci Tu, Doamne, faci ce vrei!”
15 Apoi au luat pe Iona și l-au aruncat în mare. Și furia mării s-a potolit.
16 Pe oamenii aceia i-a apucat o mare frică de Domnul, și au adus Domnului o jertfă, și l-au făcut juruințe.
17 Domnul a trimis un pește mare să înghită pe Iona, și Iona a stat în pântecul peștelui trei zile și trei nopți.
- Psalmi 139:1-12** 1. Doamne, Tu mă cercetezi de aproape și mă cunoști,
2. știi când stau jos și când mă scol, și de departe îmi pătrunzi gândul.
3. Știi când umblu și când mă culc, și cunoști toate căile mele.
4. Căci nu-mi ajunge cuvântul pe limbă, și Tu, Doamne, îl și cunoști în totul.
5. Tu mă înconjori pe dinapoi și pe dinainte și-Ți pui mâna peste mine.
6. O știință atât de minunată este mai presus de puterile mele: este prea înaltă ca s-o pot prinde.
7. Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta?

8. Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo;
9. dacă voi lua aripile zorilor și mă voi duce să locuiesc la marginea mării,
10. și acolo mâna Ta mă va călăuzi, și dreapta Ta mă va apuca.
11. Dacă voi zice: „Cel puțin întunericul mă va acoperi și se va face noapte lumina dimprejurul meu!”
12. Iată că nici chiar întunericul nu este întunecos pentru Tine; ci noaptea strălucește ca ziua, și întunericul, ca lumina.

Luni

3. **Iona 1:9** El le-a răspuns: „Sunt evreu, și mă tem de Domnul Dumnezeuul cerurilor care a făcut marea și uscatul!”

Apocalipsa 14:7 El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”

Isaia 42:5 Așa vorbește Domnul Dumnezeu care a făcut cerurile și le-a întins, care a întins pământul și cele de pe el, care a dat suflare celor ce-l locuiesc, și suflet, celor ce merg pe el.

Apocalipsa 10:6 și a jurat pe Cel ce este viu în vecii vecilor, care a făcut cerul și lucrurile din el, pământul și lucrurile de pe el, marea și lucrurile din ea, că nu va mai fi nicio zăbavă,

Marti

4. **Iona 2** 1. Iona s-a rugat Domnului Dumnezeului său din pântecele peștelui
2. și a zis: „În strâmtorarea mea am chemat pe Domnul, și m-a ascultat; din mijlocul Locuinței morților am strigat, și mi-ai auzit glasul.
3. Și totuși mă aruncaseși în adânc, în inima mării, și râurile de apă mă înconjuraseră; toate valurile și toate talazurile Tale au trecut peste mine.
4. Ziceam: „Sunt lepădat dinaintea ochilor Tăi! Dar iarăși voi vedea Templul Tău cel sfânt.”
5. Apele m-au acoperit până aproape să-mi ia viața, adâncul m-a învăluit, papura s-a împletit în jurul capului meu.
6. M-am coborât până la temeliiile munților, zăvoarele pământului mă încliau pe vecie; dar Tu m-ai scos viu din groapă, Doamne Dumnezeu meu!
7. Când îmi tânjea sufletul în mine, mi-am adus aminte de Domnul, și rugăciunea mea a ajuns până la Tine, în Templul Tău cel sfânt.
8. Cei ce se lipesc de idoli deșerti îndepărtează îndurarea de la ei.
9. Eu însă Îți voi aduce jertfe cu un strigăt de mulțumire, voi împlini juruințele pe care le-am făcut. Mântuirea vine de la Domnul.”
10. Domnul a vorbit peștelui, și peștele a vărsat pe Iona pe pământ.

Miercuri

5. **Matei 12:39-41** 39. Drept răspuns, El le-a zis: „Un neam viclean și preacurvar cere un semn; dar nu i se va da alt semn, decât semnul prorocului Iona.
40. Căci, după cum Iona a stat trei zile și trei nopți în pântecele chitului, tot așa și Fiul omului va sta trei zile și trei nopți în inima pământului.
41. Bărbații din Ninive se vor scula alături de neamul acesta, în ziua judecății, și-l vor osândi, pentru că ei s-au pocăit la propovăduirea lui Iona; și iată că aici este Unul mai mare decât Iona.

2 Cronici 36:15-17 15. Domnul Dumnezeu părinților lor a dat din vreme trimișilor Săi însărcinarea să-i înștiințeze, căci voia să cruțe pe poporul Său și Locașul Său.

16. Dar ei și-au bătut joc de trimișii lui Dumnezeu, l-au nesocotit cuvintele și au râs de prorocii Lui, până când mânia Domnului împotriva poporului Său a ajuns fără leac.

17. Atunci Domnul a făcut să se suie împotriva lor împăratul haldeilor și a ucis cu sabia pe tinerii lor în casa Locașului lor celui Sfânt. N-a cruțat nici pe tânăr, nici pe tânără, nici pe bătrân, nici pe omul gârbov sub povara perilor albi, ci a dat totul în mâna lui.

6. **Iona 3:5-10** 5. Oamenii din Ninive au crezut în Dumnezeu, au vestit un post și s-au îmbrăcat cu saci, de la cei mai mari până la cei mai mici.

6. Lucrul a ajuns la urechea împăratului din Ninive; el s-a sculat de pe scaunul lui de domnie, și-a scos mantia de pe el, s-a acoperit cu un sac și a șezut în cenușă.

7. Și a trimis să se dea de știre în Ninive, din porunca împăratului și mai marilor lui, următoarele: „Oamenii și vitele, boii și oile să nu guste nimic, să nu pască și nici să nu bea apă deloc!

8. Ci oamenii și vitele să se acopere cu saci, să strige cu putere către Dumnezeu și să se întoarcă de la calea lor cea rea și de la faptele de asuprire de care le sunt pline mâinile!

9. Cine știe dacă nu Se va întoarce Dumnezeu și Se va căi, și dacă nu-Și va opri mânia Lui aprinsă, ca să nu pierim!”

10. Dumnezeu a văzut ce făceau ei și că se întorceau de la calea lor cea rea. Atunci Dumnezeu S-a căit de răul pe care Se hotărâse să li-l facă și nu l-a făcut.

Joi

7. **Iona 4** 1. Lucrul acesta n-a plăcut deloc lui Iona, și s-a mâniat.

2. S-a rugat Domnului și a zis: „Ah! Doamne, nu este aceasta tocmai ce ziceam eu când eram încă în țara mea? Tocmai lucrul acesta voiam să-l înlătur fugind la Tars. Căci știam că ești un Dumnezeu milos și plin de îndurare, îndelung răbdător și bogat în bunătate, și că Te căiești de rău!

3. Acum, Doamne, ia-mi viața, căci vreau mai bine să mor decât să trăiesc!”

4. Domnul a răspuns: „Bine faci tu de te mâni?”

5. Și Iona a ieșit din cetate și s-a așezat la răsărit de cetate. Acolo și-a făcut un umbrar și a stat sub el, până va vedea ce are să se întâmple cu cetatea.

6. Domnul Dumnezeu a făcut să crească un curcubete care s-a ridicat peste Iona ca să facă umbră capului lui și să-l facă să-i treacă mânia. Iona s-a bucurat foarte mult de curcubetele acesta.

7. Dar a doua zi, la răsăritul soarelui, Dumnezeu a adus un vierme care a înțepat curcubetele, și curcubetele s-a uscat.

8. Când a răsărit soarele, Dumnezeu a făcut să sufle un vânt uscat de la răsărit, și soarele a bătut peste capul lui Iona, și Iona a leșinat. Atunci a dorit să moară și a zis: „Mai bine să mor decât să trăiesc!”

9. Dar Dumnezeu a zis lui Iona: „Bine faci tu de te mâni din pricina curcubetelui?” El a răspuns: „Da, bine fac că mă mâni până la moarte!”

10. Atunci și Domnul a zis: „Ție îți este milă de curcubetele acesta, care nu te-a costat nicio trudă și pe care nu tu l-ai făcut să crească, ci într-o noapte s-a născut și într-o noapte a pierit.

11. Și Mie să nu-Mi fie milă de Ninive, cetatea cea mare, în care se află mai mult de o sută douăzeci de mii de oameni care nu știu să deosebească dreapta de stânga lor, afară de o mulțime de vite!”